

Početna Stranica > ... > Sudski Postupci > Uredba o Digitalizaciji – Obavijesti Država Članica > Germany

Uredba o digitalizaciji – obavijesti država članica

Sadržaj omogućio

Njemačka

Njemačka

Ova stranica sadržava informacije o obavijestima koje države članice dostavljaju u skladu s Uredbom (EU) 2023/2844.

1. Nacionalni IT portali za komunikaciju sa sudovima ili drugim tijelima

U skladu sa Zakonom o uvođenju elektroničkih spisa u pravosudni sustav i daljnjem unapređenju elektroničke pravne komunikacije (*Gesetz zur Einführung der elektronischen Akte in der Justiz und zur weiteren Förderung des elektronischen Rechtsverkehrs*) (Savezni službeni list (BGBl.) 2017. I, str. 2208.), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2018., sud i uredi javnog tužitelja u načelu su obvezni čuvati sudske spise i spise predmeta isključivo u elektroničkom obliku od 1. siječnja 2026.

Od 1. siječnja 2018. strankama u postupku omogućeno je i podnošenje dokumenata građanskim sudovima u elektroničkom umjesto pisanom obliku, i to sigurnim prijenosnim kanalima (članak 130.a stavak 4. Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung*, ZPO), a to se po analogiji primjenjuje i na druge sudove upućivanjem na ovu odredbu u drugom zakonodavstvu.

Određene stranke u postupku ujedno su obvezne održavati sigurne prijenosne kanale kako bi se omogućila dostava elektroničkih dokumenata suda (članak 173. ZPO-a) (osobito odvjetnici, javni bilježnici, porezni savjetnici, službenici za izvršenje, javna tijela itd.). U skladu s javnim pravom odvjetnici, javna tijela i pravne osobe dužni su od 1. siječnja 2022. podnositi dokumente građanskim sudovima u elektroničkom obliku (članak 130.d ZPO-a); a to se po analogiji primjenjuje i na druge sudove upućivanjem na ovu odredbu u drugom zakonodavstvu. Pravosudni sustav se u tu svrhu koristi tehnološkom infrastrukturom elektroničkog sudskog i administrativnog poštanskog sandučića (*Elektronisches Gerichts- und Verwaltungspostfach*, EGVP (egvp.justiz.de)).

Taj sustav jamči povjerljivost, autentičnost, cjelovitost i pravnu učinkovitost elektronički prenesenih dokumenata. Unutar pravosudnog sustava, odvjetnici, sudovi i drugi članovi pravosudnog sustava koriste EGVP kako bi učinkovito razmjenjivali dokumente. U administrativnom kontekstu, javna tijela koriste EGVP kako bi sigurno komunicirala međusobno i s građanima. Korisnicima je potreban poseban softver za elektroničku pravnu komunikaciju. Pristup se često temelji na identifikaciji i autentifikaciji uporabom kartica s elektroničkim potpisom ili drugih metoda autentifikacije, uključujući elektroničku identifikaciju za građane. Time se jamči da samo ovlaštene osobe mogu slati i primati dokumente putem tog sustava.

EGVP je kao nacionalni IT portal moderno i sigurno rješenje za digitalnu komunikaciju u pravosudnim i administrativnim pitanjima. Budući da se njime jamči siguran, pravno obvezujuć, učinkovit i sljediv prijenos dokumenata, EGVP je ključan alat za razne dionike u njemačkom pravosudnom sustavu i administraciji.

Sljedeći su IT portali uspostavljeni kao sigurni prijenosni kanali u svrhu komunikacije sa sudovima:

- Poseban elektronički poštanski sandučić za odvjetnike (*besonderes elektronisches Anwaltspostfach*, beA (bea-brak.de)). Dostupan je fizičkim osobama i društvima za obavljanje slobodnog zanimanja upisanima u

središnji registar njemačke savezne odvjetničke komore (Bundesrechtsanwaltskammer, BRAK) (članci 31.a i 31.b Saveznog zakona o odvjetništvu (*Bundesrechtsanwaltsordnung, BRAO*)).

- Poseban elektronički poštanski sandučić za javne bilježnike (*besonderes elektronisches Notarpostfach, beN* (bnotk.de)). Dostupan je fizičkim osobama koje su upisane kao javni bilježnici u registar njemačke savezne javnobilježničke komore (Bundesnotarkammer, BNotK). Može se uspostaviti i za javnobilježničke prisjednike, javnobilježničke vježbenike, BNotK, javnobilježničke komore i druge javnobilježničke organizacije (članak 78.n Saveznog zakona o javnom bilježništvu (*Bundesnotarordnung, BNotO*)).
- Poseban elektronički poštanski sandučić za porezne savjetnike (*besonderes elektronisches Steuerberaterpostfach, beSt* (steuerberaterplattform-bstbk.de)). Dostupan je poreznim savjetnicima i poreznim zastupnicima koji su imenovani u skladu s člankom 32. stavkom 2. drugom rečenicom Zakona o poreznom savjetovanju (*Steuerberatungsgesetz, StBerG*). Dostupan je i komorama poreznih savjetnika i društvima za obavljanje slobodnog zanimanja imenovanim u skladu s člankom 32. stavkom 3. StBerG-a (članci 86.d i 86.e StBerG-a).
- Poseban elektronički poštanski sandučić za javna tijela (*besonderes elektronisches Behördenpostfach, beBPo*). Dostupan je samo javnim tijelima i pravnim osobama u skladu s javnim pravom.
- Poseban elektronički poštanski sandučić za građane i organizacije (*besonderes elektronisches Bürger- und Organisationenpostfach, eBO*). Postoji niz dostupnih eBO-a koji se naplaćuju, a pregled pružatelja te usluge može se pronaći na stranici egvp.justiz.de. Korisnici se identificiraju s pomoću elektroničke identifikacije, kvalificiranih elektroničkih pečata, izjave o imenu i adresi koju je ovjerio javni bilježnik ili, u slučaju javno imenovanih osoba ili osoba koje su položile prisegu, a koje pružaju usluge tumačenja ili prevođenja te službenika za izvršenje, potvrdom imenovanja koju je izdalo javno tijelo iz članka 11. stavaka 2., 3. i 4. Uredbe o elektroničkoj pravnoj komunikaciji (*Elektronischer-Rechtsverkehr-Verordnung, ERVV*).
- Usluga poštanskog sandučića i dostave putem korisničkog računa OZG-a (Zakon o internetskom pristupu (*Onlinezugangsgesetz*)) (mein-justizpostfach.bund.de), koji je besplatno dostupan svim građanima putem „BundID-ja” („FederalID”, id.bund.de).
- Usluga poštanskog sandučića i dostave putem korisničkog računa De-Mail ako je pošiljatelj u trenutku slanja poruke sigurno prijavljen, u smislu članka 4. stavka 1. druge rečenice Zakona o De-Mailu (*De-Mail-Gesetz*) i ta je sigurna prijava potvrđena u skladu s člankom 5. stavkom 5. Zakona o De-Mailu (<https://www.bmi.bund.de/DE/themen/moderne-verwaltung/e-government/de-mail/de-mail-node.html>).

Osim De-Maila s potvrdom pošiljatelja, svi sigurni prijenosni kanali temelje se na infrastrukturi EGVP-a.

Pojedinosti o sigurnim prijenosnim kanalima putem beBPo-a, eBO-a i usluge poštanskog sandučića i dostave preko korisničkog računa OZG-a te o općim tehničkim uvjetima elektroničke pravne komunikacije mogu se pronaći u ERVV-u.

2. Nacionalno pravo o videokonferenciji u građanskim i trgovačkim stvarima

U skladu s člankom 128.a stavkom 1. Zakona o parničnom postupku (ZPO), sud može dopustiti strankama, njihovim ovlaštenim zastupnicima i savjetnicima, na zahtjev ili po službenoj dužnosti, da tijekom ročišta ostanu na drugoj lokaciji i s tog mjesta obavljaju postupovne radnje, stoga će postojati istodobni audiovizualni prijenos ročišta na tu lokaciju i u sudnicu. Sud protivno željama stranaka može odrediti i ročište putem videokonferencije. Omogućavanje ročišta putem videokonferencije nije neformalna mjera koja se poduzima u tijeku postupka, već podliježe odluci donesenoj prema stručnoj procjeni suda. Ta se odluka može promijeniti u svakom trenutku. Ako sud nema potrebnu tehničku opremu, zahtjev se često odbija. Odbijanje zahtjeva za ročište putem videokonferencije mora se potkrijepiti.

Osim toga, sud može dopustiti da svjedok, stručnjak ili stranka ostanu na drugoj lokaciji tijekom ispitivanja samo na zahtjev, u skladu s člankom 128.a stavkom 2. ZPO-a.

Na ročišta putem videokonferencije primjenjuju se ista postupovna pravila kao i na ročišta uživo. Sva postupovna prava mogu se ostvarivati na isti način. Ročište putem videokonferencije ne utječe na pravo na zastupanje po odvjetniku. Većina sustava za videokonferenciju koji se upotrebljavaju u pravosudnom sustavu imaju sobe za odvojene aktivnosti koje omogućuju povjerljivo savjetovanje između odvjetnika i stranke.

Sud mora zajamčiti da javnost ima pristup sudnici i ročištu pa se ročište mora prenositi u sudnicu tako da javnost

može pratiti postupak. Predsjedavajući sudac mora biti prisutan u sudnici. Ostali članovi suda mogu sudjelovati putem videokonferencije ako za to postoje važni razlozi.

Stranke koje sudjeluju putem videokonferencije trebaju se identificirati s istom razinom pouzdanosti kao i prema pravilima za ročišta uživo. Ne postoje formalni postupci identifikacije za stranke i njihove odvjetnike ili za druge sudionike u postupku, poput svjedoka. Zahtjevi za identifikaciju koji se primjenjuju u pojedinačnim slučajevima stoga su diskrecijsko pravo suda. Budući da se poziv koji sadržava podatke za pristup šalje samo predmetnim sudionicima, često nema potrebe za daljnjim dokazom identiteta. Nadalje, stranke se često pojavljuju zajedno sa svojim odvjetnikom, koji je često poznat sudu. U rijetkim slučajevima kada postoje sumnje u identitet sudionika, one se mogu otkloniti primjerice tako da se od te osobe zatraži da predoči dokaz o identitetu.

Pregled dokaza kao dio formalnog postupka dokazivanja (*Strengbeweisverfahren*) nije moguć tijekom ročišta putem videokonferencije.

Nije predviđeno snimanje ročišta, stoga se ne koristi softver za pretvaranje govora u tekst. Međutim, u skladu s člankom 159. ZPO-a, mora se sastaviti zapisnik o ročištu i svim prikupljenim dokazima. Može se napraviti prethodna zvučna snimka sadržaja zapisnika (članak 160.a ZPO-a). Strankama u postupku i trećim stranama zabranjeno je snimanje ročišta.

U slučaju postupaka u obiteljskim stvarima, odredbe o ročištima putem videokonferencije mogu se pronaći u člancima 30. i 32. Zakona o postupcima u obiteljskim stvarima i stvarima izvanparnične nadležnosti (*Gesetz über das Verfahren in Familiensachen und in den Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit*, FamFG).

Videokonferencija je moguća i u postupcima u slučaju nesolventnosti i postupcima restrukturiranja, primjerice za skupštinu vjerovnika kako bi ispitali i utvrdili potraživanja ili za skupštinu u svrhu rasprave i glasanja o planu restrukturiranja. To je dopušteno člankom 4. Zakona o nesolventnosti (*Insolvenzordnung*, InsO) i člankom 38. Zakona o stabilizaciji i restrukturiranju trgovačkih društava (*Unternehmensstabilisierungs- und -restrukturierungsgesetzes*, StaRUG), u kojima se upućuje na relevantne odredbe ZPO-a.

Svi njemački sudovi i druga pravosudna tijela imaju pristup infrastrukturi za videokonferenciju, iako se opseg te infrastrukture razlikuje od jedne regije i grane pravosuđa do druge. Savezna vlada odgovorna je samo za opremanje saveznih sudova hardverom i softverom. Kad je riječ o svim ostalim sudovima, tj. većini njemačkih sudova, to je odgovornost saveznih zemalja. Opseg pruženih informacija znatno se razlikuje od suda do suda, ali općenito obuhvaća očekivane informacije. Potrebe sudionika za informacijama općenito su se smanjile proteklih godina jer je upotreba videokonferencije postala uobičajenija.

Zbog sustava regionalne odgovornosti za sudsku upravu, u njemačkom pravosudnom sustavu koristi se širok raspon različitih platformi za videokonferencije, od rješenja na licu mjesta koja nude Jitsi, Big Blue Button, Skype for Business, Pexip i Nextcloud Talk, pa sve do usluga u oblaku kao što su Cisco Webex i Microsoft Teams. Iako svi sustavi za videokonferencije koji se koriste nastoje pružiti sveobuhvatnu potporu za osobna računala i mobilne uređaje, ponekad se pojavljuju problemi kompatibilnosti.

U slučaju ročišta putem videokonferencije, tumačenje je i dalje izazov. Većina usluga videokonferencije koje se koriste u njemačkom pravosudnom sustavu ne nudi drugi audio kanal koji je potreban za povezivanje simultanog prevoditelja. Stoga u većini slučajeva sudionici koji trebaju tumača nisu u mogućnosti prisustvovati ročištu na daljinu.

3. Nacionalno pravo o videokonferenciji u kaznenim stvarima

1. Pravila o upotrebi videokonferencijske tehnologije prema Zakonu o kaznenom postupku (*Strafprozessordnung*, StPO)

Njemačko kazneno postupovno pravo propisuje u kojim je postupovnim situacijama i pod kojim uvjetima dopušteno provesti ispitivanje ili ročište putem (po potrebi prekogranične) videokonferencije kako bi se olakšali domaći kazneni postupci koje vode njemačka javna tijela.

Izvan glavnog ročišta obično je moguće provesti ispitivanje upotrebom videokonferencijske tehnologije (članak 58.b StPO-a koji se odnosi na ispitivanje svjedoka te članak 136. stavak 5. i članak 163.a stavak 4. druga rečenica, u vezi s člankom 58.b StPO-a, koji se odnose na ispitivanje okrivljenika). Upotreba videokonferencijske

tehnologije za ispitivanje ograničena je na iznimne situacije samo u slučaju ispitivanja svjedoka koje provode suci (članak 168.e StPO-a).

Tekst navedenih odredbi glasi kako slijedi:

- Članak 58.b StPO-a Ispitivanje putem audiovizualnog prijenosa:

Ispitivanje svjedoka izvan glavnog ročišta može se provesti tako da se svjedok nalazi na mjestu različitom od mjesta na kojem se nalazi osoba koja provodi ispitivanje, a ispitivanje se istodobno prenosi audiovizualnim sredstvima na mjesto gdje se svjedok nalazi i u prostoriju za ispitivanje.

- Članak 168.e StPO-a Odvojeno ispitivanje svjedoka:

Ako postoji neposredna opasnost od ozbiljne štete za dobrobit svjedoka u slučaju njegova ispitivanja u prisutnosti osoba koje imaju pravo biti prisutne, a ta se opasnost ne može otkloniti na neki drugi način, sudac bi trebao ispitati svjedoka odvojeno od osoba koje imaju pravo biti prisutne. Ispitivanje se istodobno prenosi audiovizualnim sredstvima onima koji imaju pravo biti prisutni. Prava sudjelovanja onih koji imaju pravo biti prisutni ostaju nepromijenjena u ostalom dijelu postupka. U skladu s time primjenjuju se članci 58.a i 241.a. Odluka iz prve rečenice ne može se osporiti.

U kontekstu ročišta za preispitivanje pritvora, ročište se može održati korištenjem videokonferencijske tehnologije ako se okrivljenik odrekao prava na osobno sudjelovanje ili ako velika udaljenost ili bolest okrivljenika ili druge nepremostive prepreke sprečavaju njegov dolazak na ročište. Članak 118.a stavak 2. StPO-a glasi kako slijedi:

- Članak 118.a stavak 2. StPO-a Ročište za preispitivanje pritvora:

Okrivljenik mora prisustvovati ročištu, osim ako se nije odrekao prava na prisutnost ili ako velika udaljenost ili bolest okrivljenika ili druge nepremostive prepreke sprečavaju njegov dolazak na ročište. Sud može odrediti da se, pod uvjetima iz prve rečenice, ročište provede tako da se okrivljenik ne nalazi na sudu i da se ročište istodobno prenosi audiovizualnim sredstvima na mjesto gdje se nalazi okrivljenik i u sudnicu. Ako se okrivljenik ne pojavi na ročištu i ako se ne slijedi postupak iz druge rečenice, branitelj mora na ročištu zaštititi prava okrivljenika.

Okrivljenik ne može na glavnom ročištu sudjelovati putem audiovizualne veze. Zakonom o daljnjoj digitalizaciji pravosuđa (*Gesetz zur weiteren Digitalisierung der Justiz*) Njemačka namjerava na zahtjev omogućiti sudjelovanje putem videokonferencijske tehnologije na glavnom ročištu o žalbi zbog pravnih pitanja (*Revision*) u kaznenim stvarima. Međutim, ta će mogućnost biti ograničena na glavno ročište o takvim žalbama, tijekom kojeg će se rasprava odnositi samo na pravna pitanja te osobni dojmovi stoga neće biti važni.

Međutim, trenutačnim zakonom već je dopušteno ispitivanje svjedoka putem videokonferencijske tehnologije tijekom glavnog ročišta ako bi inače postojao neposredan rizik od ozbiljne štete za dobrobit svjedoka, ako bolest, nemoćnost ili druge nepremostive prepreke sprečavaju svjedoka da se pojavi na glavnom ročištu relativno dugo ili neizvjesno vremensko razdoblje ili ako se od svjedoka ne može razumno očekivati da će se pojaviti na glavnom ročištu kao posljedica velike udaljenosti, uzimajući u obzir važnost njegova iskaza. To proizlazi iz članka 247.a StPO-a:

- Članak 247.a Nalog za ispitivanje svjedoka putem audiovizualnih sredstava

1. Ako postoji neposredan rizik od ozbiljne štete za dobrobit svjedoka kojeg treba ispitati u prisutnosti osoba koje prisustvuju glavnom ročištu, sud može naložiti da svjedok ostane na drugom mjestu tijekom ispitivanja; takav nalog dopušta se i u skladu s uvjetima iz članka 251. stavka 2. u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se utvrdila istina. Ta se odluka ne može osporiti. Istodobni audiovizualni prijenos svjedočenja omogućit će sudnica. Svjedočenje bi se trebalo snimiti ako postoji zabrinutost da svjedok neće biti dostupan za ispitivanje na budućem glavnom ročištu, a snimka je potrebna za utvrđivanje istine. U skladu s time primjenjuje se članak 58.a stavak 2.

2. Sud može odrediti da se ispitivanje stručnjaka provede tako da se stručnjak ne nalazi na sudu, a ispitivanje se istodobno prenosi audiovizualnim sredstvima na mjesto gdje se nalazi stručnjak i u sudnicu. To se ne primjenjuje u slučajevima iz članka 246.a. Odluka iz prve rečenice ne može se osporiti.

U postupku izvršenja moguće je saslušati osuđenika i stručnjaka uz upotrebu videokonferencijske tehnologije:

- Članak 463.e Ročište putem audiovizualnog prijenosa:

1. *Ako se osuđeniku omogući ročište prije jedne od sudskih odluka koje se donose prema odredbama ovog dijela, sud može odrediti da tijekom ročišta ostane na drugom mjestu koje nije sud i da se ročište istodobno prenosi audiovizualnim sredstvima na mjesto gdje se nalazi osuđenik i u sudnicu. Sud bi trebao odrediti audiovizualni prijenos samo pod uvjetom da se osuđenik tijekom ročišta nalazi u uredu branitelja ili odvjetnika. Prva rečenica ne primjenjuje se ako je osuđenik osuđen na doživotni zatvor ili mu je određen smještaj u psihijatrijsku ustanovu ili preventivni pritvor.*

2. *Ako se stručnjaku kojeg je imenovao sud omogući saslušanje prije jedne od sudskih odluka koje se donose prema odredbama ovog dijela, u skladu s time primjenjuje se stavak 1. prva i treća rečenica.*

2. Pravila o upotrebi videokonferencijske tehnologije za olakšavanje stranih postupaka u kontekstu pravosudne suradnje u kaznenim stvarima

Posebna pravila o prekograničnoj upotrebi videokonferencijske tehnologije u kaznenim stvarima trenutačno postoje u njemačkom pravu samo kad je riječ o ispitivanju. To su, s jedne strane, odredbe za provedbu Direktive 2014/41/EU o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (Direktiva o EIN-u), članci od 91.a do 91.j Zakona o međunarodnoj uzajamnoj pravnoj pomoći u kaznenim stvarima (*Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen*, IRG) te, s druge strane, članak 61.c kad je riječ o uzajamnoj pomoći kad ne postoji ugovor. Ako se ta posebna pravila ne primjenjuju, opće ovlaštenje za pružanje pomoći predviđeno u članku 59. stavku 3. IRG-a u načelu može činiti pravnu osnovu za prekogranično korištenje videokonferencijske tehnologije. Prema toj odredbi ispitivanje ili ročište može se provesti audiovizualnim prijenosom, u mjeri u kojoj je to moguće u skladu s njemačkim postupovnim pravom (vidjeti točku 1.).

Kad je riječ o ispitivanju svjedoka i stručnjaka putem audiovizualnih sredstava, članak 61.c IRG-a sadržava posebnu odredbu o tome da se tim osobama ne smiju naložiti snošenje nikakvih troškova ni administrativne mjere ako se ne odazovu na poziv na takvo ročište. Poziv stoga ne smije sadržavati nikakvu prijetnju prisilnim mjerama ako se osoba ne pojavi. Članak 61.c IRG-a ne primjenjuje se na okrivljenika. Međutim, okrivljenik može iskoristiti pravni lijek protiv prijetnje prisilnim mjerama, tj. podnijeti zahtjev za sudsku odluku u slučaju poziva javnog tužitelja ili podnijeti prigovor na sudski poziv. To će se posebno pravilo zbog dobrobiti svjedoka i stručnjaka ukloniti u okviru planirane reforme IRG-a.

Člankom 24. stavkom 1. Direktive o Europskom istražnom nalogu u kaznenim stvarima (Direktiva o EIN-u; 2014/41/EU) omogućuje se svjedocima i stručnjacima (prva rečenica), kao i osumnjičenicima ili okrivljenicima (druga rečenica) da ih putem videokonferencije ili druge vrste audiovizualnog prijenosa nadležna tijela države članice u kojoj se nalaze saslušaju u svrhu istrage ili kaznenog postupka u drugoj državi članici.

Međutim, prema članku 24. stavku 2. Direktive o EIN-u, izvršenje takvog EIN-a može se odbiti ako osumnjičenik ili okrivljenik nije s time suglasan. U Njemačkoj se člankom 91.c stavkom 1. IRG-a postavlja uvjet da na ročište putem videokonferencije, da bi bilo dopušteno, mora pristati predmetna osoba, neovisno o njezinoj ulozi u postupku. To znači da se takvo ročište uvijek mora odbiti ako ne postoji suglasnost (okrivljenika te svjedoka i stručnjaka). To će se ograničiti samo na okrivljenike u okviru planirane reforme IRG-a.

Kad je riječ o provedbi ročišta, u članku 91.h stavku 3. navodi se sljedeće:

Ročišta putem audiovizualnih sredstava u skladu s člankom 61.c provode se pod vodstvom nadležne agencije i na temelju prava koje se primjenjuje u državi članici koja podnosi zahtjev. Nadležna njemačka agencija sudjeluje na ročištu, utvrđuje identitet osobe koju treba saslušati i osigurava poštovanje temeljnih načela njemačkog pravnog sustava. Okrivljenicima je na početku ročišta potrebno dati upute o njihovim pravima u skladu s pravom države članice koja podnosi zahtjev i njemačkim postupovnim pravom. Svjedoke i stručnjake treba uputiti o pravima na odbijanje davanja dokaza ili informacija koje posjeduju u skladu s pravom države članice koja podnosi zahtjev i njemačkim postupovnim pravom.

4. Pristojbe za postupke u građanskim i trgovačkim stvarima

i. Uredba o postupku za europski platni nalog (Uredba (EZ) br. 1896/2006)

Prema postupku za europski platni nalog, moraju se osigurati informacije o troškovima dostave dokumenata

(članak 28.a Uredbe (EZ) br. 1896/2006). Informacije na portalu e-Justice (https://e-justice.europa.eu/topics/money-monetary-claims/court-fees-concerning-european-payment-order-procedure/de_hr?GERMANY=&member=1) su ispravne.

Preispitivanje u skladu s člankom 1092. ZPO-a i člankom 20. Uredbe (EZ) br. 1896/2006:

Zahtjev za preispitivanje u skladu s člankom 1092. ZPO-a ne dovodi ni do kakvih zasebnih sudskih troškova.

Članak 21. stavak 2. Uredbe (EZ) br. 1896/2006:

Zahtjev za proglašenje stranog platnog naloga izvršivim ne dovodi ni do kakvih zasebnih sudskih troškova.

ii. Uredba o europskom postupku za sporove male vrijednosti (Uredba (EZ) br. 861/2007)

Pristojbe za europski postupak za sporove male vrijednosti utvrđene su Zakonom o sudskim troškovima (*Gerichtskostengesetz*, GKG). Iznos pristojbe određuje se na temelju vrijednosti spora, koja je najčešće jednaka iznosu tražbine. Točni iznosi pristojbi navedeni su u popisu pristojbi (*Kostenverzeichnis*, KV GKG) u prilogu Zakonu o sudskim troškovima. Stavkom 1210. KV GKG-a predviđa se pristojba sa stopom od 3,0 za postupke pred općinskim sudom (*Amtsgericht*). U slučaju prijevremenog završetka postupka pristojba se smanjuje na stopu od 1,0 (stavka 1211. KV GKG-a).

iii. Direktiva o pravnoj pomoći (Direktiva 2003/8/EZ)

Kad je riječ o Direktivi o pravnoj pomoći (2003/8/EZ), pojedinosti na portalu e-Justice su točne (https://e-justice.europa.eu/topics/taking-legal-action/legal-aid/de_hr, pitanje 12.). Ta se direktiva primjenjuje i na savjetovanje prije početka parnice (članak 3. stavak 2. točka (a) te direktive).

iv. Uredba o bračnoimovinskim režimima / Uredba o imovinskim posljedicama registriranih partnerstava (Uredba (EU) 2016/1103 i Uredba (EU) 2016/1104), Uredba Bruxelles II.b (Uredba (EU) 2019/1111), Uredba o obvezi uzdržavanja (Uredba (EZ) br. 4/2009), Uredba o zaštitnim mjerama (Uredba (EU) br. 606/2013)

Kad je riječ o postupcima u skladu s Uredbom (EU) 2016/1103 (Uredba o bračnoimovinskim režimima), Uredbom (EU) 2016/1104 (Uredba o imovinskim posljedicama registriranih partnerstava), Uredbom (EU) 2019/1111 (Uredba Bruxelles II.b), Uredbom (EZ) br. 4/2009 (Uredba o obvezi uzdržavanja) i Uredbom (EU) br. 606/2013 (Uredba o zaštitnim mjerama), radnje koje podliježu pristojbama proizlaze iz Priloga 1. Zakonu o sudskim pristojbama u obiteljskim stvarima (FamGKG) i djelomično iz Zakona o sudskim i javnobilježničkim pristojbama (GNotKG) (za javnobilježničke postupke i postupke koji se ne odnose na obiteljske stvari, npr. u vezi s vjerodostojnošću isprave).

Postupci u skladu s Uredbom (EU) 2016/1103 i Uredbom (EU) 2016/1104 (Uredba o bračnoimovinskim režimima / Uredba o imovinskim posljedicama registriranih partnerstava) u vezi sa Zakonom o međunarodnim bračnoimovinskim postupcima (IntGüRVG):

Kad je riječ o postupku podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrde iz članka 27. IntGüRVG-a, utvrđena je pristojba u iznosu od 17 EUR (stavka 1711. popisa pristojbi priloženog Zakonu o sudskim pristojbama u obiteljskim stvarima (KV FamGKG), stavka 23808. popisa pristojbi priloženog Zakonu o sudskim i javnobilježničkim pristojbama (KV GNotKG)). Pristojba za postupak iz članka 31. IntGüRVG-a koja se odnosi na vjerodostojnost isprave iznosi 60 EUR u skladu sa stavkom 15215. GNotKG-a. Kad je riječ o postupku podnošenja zahtjeva za proglašenje izvršivosti javnobilježničke isprave iz članka 4. stavka 4. IntGüRVG-a, naplaćuje se pristojba u iznosu od 264 EUR (stavka 23806. KV GNotKG-a).

Postupci u skladu s Uredbom 2019/1111 (Uredba Bruxelles II.b) u vezi sa Zakonom o međunarodnom obiteljskom postupku (IntFamRVG):

Pristojbe za postupke u skladu s Uredbom 2019/1111 u vezi s IntFamRVG-om mogu se pronaći u stavci 1710. i sljedećim stavkama KV FamGKG-a. Osim tih pristojbi mogu nastati i troškovi dostave u skladu sa stavkom 2002. KV FamGKG-a.

Postupci u skladu s Uredbom (EZ) br. 4/2009 (Uredba o obvezi uzdržavanja) u vezi sa Zakonom o stranom uzdržavanju (AUG):

Kad je riječ o postupku podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrde iz članka 71. stavka 1. AUG-a, naplaćuje se pristojba u iznosu od 17 EUR u skladu sa stavkom 1711. KV FamGKG-a i stavkom 23808. KV GNotKG-a. Kad je riječ o postupcima podnošenja zahtjeva za utvrđivanje izvršivog sadržaja u skladu s člankom 34. stavkom 1. AUG-a, naplaćuje se pristojba od 66 EUR u skladu sa stavkom 1713. KV FamGKG-a. Kad je riječ o postupku podnošenja zahtjeva za proglašenje izvršivosti javnobilježničke isprave iz članka 35. stavka 3. AUG-a, naplaćuje se pristojba u iznosu od 264 EUR (stavka 23806. KV GNotKG-a).

Postupci u skladu s Uredbom (EU) br. 606/2013 (Uredba o zaštitnim mjerama) u vezi sa Zakonom o europskim zaštitnim mjerama (EUGewSchVG):

Pristojbe za postupke u skladu s Uredbom (EU) br. 606/2013 u vezi s EUGewSchVG-om utvrđene su u stavci 1320. i sljedećim stavkama KV FamGKG-a. Kad je riječ o postupku općenito, naplaćuje se pristojba sa stopom od 2,0, koja može biti smanjena na 0,5 u skladu sa stavkom 1321. KV FamGKG-a ako se cijeli postupak prekine. Vrijednost postupka potrebna za izračun pristojbe utvrđuje se u skladu s člankom 49. FamGKG-a.

Kad je riječ o postupku podnošenja zahtjeva za izdavanje potvrde iz članka 14. EUGewSchVG-a, utvrđena je pristojba u iznosu od 17 EUR (stavka 1711. KV FamGKG-a).

v. Uredba o europskom nalogu za blokadu računa (Uredba (EU) br. 655/2014)

Sudske pristojbe:

Pristojbe koje zaračunavaju sudovi uključeni u obradu ili izvršavanje naloga za blokadu na temelju Uredbe (EU) br. 655/2014 navedene su u GKG-u i FamGKG-u. Prethodno navedeni zakoni mogu se besplatno pregledati na http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gkg_2004/gesamt.pdf i <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/famgkg/gesamt.pdf>.

Postupci na temelju članka 5. točke (a) Uredbe (EU) br. 655/2014:

Iznos pristojbe svaki se put utvrđuje na temelju iznosa spora i relevantne stope pristojbe primjenom metode izračuna utvrđene u članku 34. GKG-a / članku 28. FamGKG-a.

(a) Stopa pristojbe od 1,5 obično se primjenjuje u postupku za dobivanje europskog naloga za blokadu računa iz članka 5. točke (a) Uredbe (EU) br. 655/2014, u skladu sa stavkom 1410. KV GKG-a. U određenim slučajevima u kojima je radno opterećenje suda manje primjenjuje se smanjena stopa pristojbe od 1,0 (stavka 1411. KV GKG-a). Ako je nalog izdan na temelju članka 91.a ili članka 269. stavka 3. treće rečenice ZPO-a, obično se primjenjuje viša stopa pristojbe od 3,0 (stavka 1412. KV GKG-a).

Pristojba za postupak obuhvaća i zahtjeve dužnika za pravna sredstva u smislu članka 33. Uredbe (EU) br. 655/2014 u svrhu opoziva ili izmjene europskog naloga za blokadu računa. Kad je riječ o dostavi s dokazom o dostavi, za preporučene pošiljke s potvrdom o primitku ili obradu koju obavlja sudski službenik zaračunava se pristojba od 3,50 EUR za svaku dostavu ako jedna faza postupka uključuje više od 10 dostava ili ako se dostava obavlja na zahtjev vjerovnika (stavka 9002. popisa pristojbi priloženog Zakonu o pristojbama službenika za izvršenje, KV GvKostG).

Kad je riječ o žalbenom postupku, primjenjuje se stopa pristojbe od 1,5 (stavka 1430. KV GKG-a). Ako se cijeli postupak prekida povlačenjem žalbe, stopa pristojbe smanjuje se na 1,0 (stavka 1431. KV GKG-a).

Sud ima diskrecijsko pravo svaki put utvrditi vrijednost zahtjeva (članak 53. GKG-a u vezi s člankom 3. ZPO-a).

Pristojba se primjenjuje čim se sudu podnese zahtjev za europski nalog za blokadu računa ili žalba (članak 6. GKG-a).

(b) Ako u prvom stupnju općinski sud donese odluku u svojstvu obiteljskog suda, obično se primjenjuje stopa pristojbe od 1,5 u skladu sa stavkom 1420. KV FamGKG-a. Ako se cijeli postupak prekida bez pravomoćne presude, stopa pristojbe smanjuje se na 0,5 (stavka 1421. KV FamGKG-a).

Pristojba za postupak obuhvaća i zahtjeve dužnika za pravna sredstva u smislu članka 33. Uredbe (EU) br. 655/2014 u svrhu opoziva ili izmjene europskog naloga za blokadu računa. Kad je riječ o dostavi s dokazom o dostavi, za preporučene pošiljke s potvrdom o primitku ili obradu koju obavlja sudski službenik zaračunava se

pristojba od 3,50 EUR za svaku dostavu ako jedna faza postupka uključuje više od 10 dostava ili ako se dostava obavlja na zahtjev vjerovnika (stavka 2002. KV FamGKG-a).

Kad je riječ o žalbenom postupku, primjenjuje se stopa pristojbe od 2,0 (stavka 1422. KV FamGKG-a). Ako se cijeli postupak prekida povlačenjem žalbe prije nego što sud primi obrazloženje žalbe, stopa pristojbe smanjuje se na 0,5 (stavka 1423. KV FamGKG-a). U drugim slučajevima prekida postupka bez pravomoćne presude, stopa pristojbe iznosi 1,0 (stavka 1424. KV FamGKG-a).

Vrijednost spora u svakom se slučaju određuje ex aequo et bono (članak 42. stavak 1. FamGKG-a).

Pristojba se primjenjuje čim se donese bezuvjetno rješenje o pristojbama ili se postupak prekine na bilo koji drugi način (članak 11. FamGKG-a).

(c) Ako prvostupanjski radni sud (*Arbeitsgericht*) donese presudu, za postupak se općenito primjenjuje stopa pristojbe od 0,4 (stavka 8310. KV GKG-a). Ako je nalog izdan na temelju članka 91.a ili članka 269. stavka 3. treće rečenice ZPO-a, obično se primjenjuje viša stopa pristojbe od 2,0 (stavka 8311. KV GKG-a).

Pristojba za postupak obuhvaća i zahtjeve dužnika za pravna sredstva u smislu članka 33. Uredbe (EU) br. 655/2014 u svrhu opoziva ili izmjene europskog naloga za blokadu računa. Kad je riječ o dostavi s dokazom o dostavi, za preporučene pošiljke s potvrdom o primitku ili obradu koju obavlja sudski službenik zaračunava se pristojba od 3,50 EUR za svaku dostavu ako jedna faza postupka uključuje više od 10 dostava ili ako se dostava obavlja na zahtjev vjerovnika (stavka 9002. KV GKG-a).

Kad je riječ o žalbenom postupku, primjenjuje se stopa pristojbe od 1,2 (stavka 8330. KV GKG-a). Ako se cijeli postupak prekida povlačenjem žalbe, stopa pristojbe smanjuje se na 0,8 (stavka 8331. KV GKG-a).

Sud ima diskrecijsko pravo svaki put utvrditi vrijednost zahtjeva (članak 53. GKG-a u vezi s člankom 3. ZPO-a).

Pristojba se naplaćuje čim se donese bezuvjetno rješenje o pristojbama ili se postupak prekine na bilo koji drugi način (članak 9. GKG-a).

U postupcima na temelju članka 5. točke (b) Uredbe (EU) br. 655/2014 i svim postupcima povezanim sa zahtjevima za ograničavanje ili prekid izvršenja naloga za blokadu:

U postupku za ishođenje naloga za blokadu na temelju članka 5. točke (b) Uredbe (EU) br. 655/2014 zaračunava se pristojba od 22 EUR (stavka 2111. KV GKG-a). Ako se tijekom postupka podnese zahtjev za dobivanje informacija o računu, pristojba se povećava na 37 EUR (stavka 2112. KV GKG-a).

Pristojba za postupak obuhvaća i zahtjeve dužnika za pravna sredstva u smislu članka 33. Uredbe (EU) br. 655/2014 u svrhu opoziva ili izmjene europskog naloga za blokadu računa.

Za zahtjeve za prekid ili ograničenje izvršavanja zaračunava se pristojba od 33 EUR (stavka 2119. KV GKG-a).

Za zahtjeve koji su odbijeni ili odbačeni zaračunava se pristojba od 33 EUR (stavka 2121. KV GKG-a). Ako je žalba odbijena ili odbačena samo djelomično, sud može ex aequo et bono iznos pristojbe smanjiti za pola ili odlučiti da ga neće zaračunati.

Pristojba se naplaćuje čim se sudu podnese zahtjev za europski nalog za blokadu računa ili za prekid ili ograničenje izvršenja ili čim mu se uloži žalba (članak 6. GKG-a).

Troškovi dostave pismena:

Pristojbe koje zaračunavaju službenici za izvršenje uključeni u obradu ili izvršavanje naloga za blokadu na temelju Uredbe (EU) br. 655/2014 navedene su u Zakonu o pristojbama službenika za izvršenje (GvKostG). Prethodno navedeni zakon može se besplatno pregledati na <http://www.gesetze-im-internet.de/bundesrecht/gvkostg/gesamt.pdf>.

Pristojbe za dostavu banci europskog naloga za blokadu računa izdanog u Njemačkoj zaračunavaju se ako ga službenik za izvršenje mora dostaviti u Njemačkoj. Ako službenik za izvršenje nalog za blokadu dostavi osobno, na temelju stavke 100. KV GvKostG-a zaračunava se pristojba od 11 EUR te putni troškovi na temelju udaljenosti

koju je službenik za izvršenje prešao: 3,25 EUR za udaljenost do 10 km, 6,50 EUR za udaljenost 10–20 km, 9,75 EUR za udaljenost 20–30 km, 13 EUR za udaljenost 30–40 km i 16,25 EUR za udaljenost veću od 40 km (stavka 711. KV GvKostG-a). Ako službenik za izvršenje nalog dostavi na drugi način, zaračunava se pristojba od 3,30 EUR (stavka 101. KV GvKostG-a). Troškovi poštanskih usluga zaračunavaju se u potpunosti za usluge s dokazom o dostavi (stavka 701. KV GvKostG-a). Kako bi se pokrili svi gotovinski troškovi zaračunava se iznos od 20 % pristojbi naplaćenih za svaki nalog, najmanje 3 EUR i najviše 10 EUR (stavka 716. KV GvKostG-a).

To se sukladno navedenom primjenjuje ako sud koji je izdao europski nalog za blokadu računa u Njemačkoj dostavi nalog dužniku na zahtjev vjerovnika koristeći se uslugama službenika za izvršenje.

vi. Uredba o nesolventnosti (Uredba (EU) 2015/848)

Prijava tražbine u postupku u slučaju nesolventnosti iz članka 53. Uredbe (EU) 2015/848 besplatna je ako se tražbina prijavi u roku koji sud odredi u rješenju o pokretanju postupka u skladu s člankom 28. Zakona o nesolventnosti (InsO). Taj rok ne smije biti kraći od dva tjedna ni dulji od tri mjeseca. Međutim, tražbinu je moguće prijaviti i nakon isteka tog roka, pod uvjetom da se još nije održala završna skupština vjerovnika. No u tim slučajevima vjerovnik mora snositi troškove obrade tražbine prijavljene nakon isteka tog roka. Kako bi podmirio te troškove, sud naplaćuje pristojbu u iznosu od 22 EUR u skladu sa stavkom 2340. KV GKG-a. Ta pristojba nije dio potrebnih sudskih troškova za postupak u slučaju nesolventnosti, koji se podmiruju iz nesolventne mase u skladu s člancima 53. i 54. InsO-a. Mora je platiti vjerovnik koji je prijavio tražbinu nakon isteka roka i tako uzrokovao dodatno radno opterećenje povezano s obradom (članak 33. GKG-a u vezi s člankom 177. stavkom 1. drugom rečenicom InsO-a).

vii. Uredba o Europskoj potvrdi o nasljeđivanju (Uredba (EU) br. 650/2012)

Kad je riječ o postupcima u okviru Uredbe (EU) br. 650/2012 (Uredba o Europskoj potvrdi o nasljeđivanju), pristojbe se naplaćuju u skladu s GNotKG-om.

Pristojbe za postupak podnošenja zahtjeva za izdavanje Europske potvrde o nasljeđivanju mogu se pronaći u stavci 12210. i sljedećim stavkama KV GNotKG-a. Transakcijska vrijednost potrebna za izračun pristojbi utvrđuje se u skladu s člankom 40. GNotKG-a i uglavnom odgovara vrijednosti ostavine.

viii. Uredba o europskom nalogu za izvršenje (Uredba (EZ) br. 805/2004)

Podnošenje zahtjeva za izdavanje potvrde:

U skladu sa stavkom 1513. KV GKG-a naplaćuje se pristojba u iznosu od 22 EUR za izdavanje potvrde iz članka 9. stavka 1., članka 24. stavka 1., članka 25. stavka 1. i članka 6. stavaka 2. i 3. Uredbe (EZ) br. 805/2004 i izdavanje potvrde iz članka 1110. ZPO-a.

Podnošenje zahtjeva za ispravak ili povlačenje:

Postupci podnošenja zahtjeva iz članka 10. stavka 1. Uredbe (EZ) br. 805/2004 ne podliježu sudskim pristojbama. Pristojba se naplaćuje samo za žalbu, i to samo ako je žalba odbijena ili odbačena. U tom slučaju pristojba iznosi 66 EUR u skladu sa stavkom 1523. KV GKG-a.

Podnošenje zahtjeva iz članaka 21. i 23. Uredbe (EZ) br. 805/2004 i članka 1084. ZPO-a:

Pristojba za postupke koji se odnose na zahtjeve za prekid, odbijanje, zastoj ili ograničavanje izvršenja u skladu s člankom 1084. ZPO-a iznosi 33 EUR (stavka 2119. KV GKG-a).

ix. Uredba Bruxelles I.a (Uredba (EU) br. 1215/2012)

Izdavanje potvrda iz članka 1110. ZPO-a (članci 53. i 60. Uredbe):

Za izdavanje potvrda iz članka 1110. ZPO-a naplaćuje se pristojba u iznosu od 22 EUR u skladu sa stavkom 1513. KV GKG-a i stavkom 23805. KV GNotKG-a.

Odbijanje priznavanja iz članka 1115. ZPO-a (članci 45. i 47. Uredbe):

Pristojba za postupak koji se odnosi na podnošenje zahtjeva za odbijanje priznavanja iznosi 264 EUR (stavka 1510. KV GKG-a).

5. Metode elektroničkog plaćanja

Sve pristojbe koje naplaćuju sudovi mogu se platiti putem SEPA bankovnog prijenosa. Svaka blagajna suda odredila je bankovni račun za te svrhe.

6. Obavijest o ranoj upotrebi decentraliziranog IT sustava

Nema planova za ranu upotrebu decentraliziranog IT sustava.

7. Obavijest o ranoj upotrebi videokonferencije u građanskim i trgovačkim stvarima

Savezna Republika Njemačka primjenjivat će članak 5. Uredbe o digitalizaciji od 1. listopada 2024.

8. Obavijest o ranoj upotrebi videokonferencije u kaznenim stvarima

Nema planova za ranu upotrebu videokonferencije u kaznenim stvarima.

■ Posljednji put ažurirano: 14/04/2026

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća država članica. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.